

enni. Ezzel szemben Heyking azt állítja, hogy épen május, június, július, augusztus s azonkívül november hónapokban törvényes tilalomnak kellene lenni; szeptember és októberben lehetne hímest is, nőstényt is fogni, a többi hónapokban csak hímeket szabadna forgalomba hozni. A rák huzamos ideig él víz nélkül is, pinczében 5—6 napig is megmarad, holott a napvilágon vízben 1—2 nap múlva, szárazon pedig már néhány óra múlva kimulik. A.

A cserebogár irtása. F e d d e r s e n porosz erdőtanácsos 20 évi tapasztalatok alapján megállapította, hogy a *Melolontha vulgaris* és *M. hippocastani* fejlődési ideje nem egyforma, a mennyiben az előbbi 4 évig fejlődik, a mezőgazdaságot károsítja és nagyobb mennyiségben máj. közepén szokott fellépni; az utóbbi pedig 5 évig fejlődik, az erdőben tesz kárt és nagyobb számban már ápr. végén lép fel. Irtására igen hathatósnak bizonyult a bogárnak és pajornak nagy mértékben való összeszedetése. A bogárnak szedésére legalkalmasabbak a gyermekek, a kik minden reggel az erdőt az éjjel odaszállt bogaraktól megtisztítják. Erre a célra jó eredménnyel alkalmaztak csalogató fákat, azaz 3—4 méter magas fácskákat, melyeket kivágva, az erdőszélén a földbe tűznek és hervadás után újakkal pótolnak. Az összegyűjtött bogarokat nagy üsrökben forró vízzel megölik s azután 1 m. mély gödörbe temetik és mészréteggel földik el. — A pajorokat a röpkülést követő harmadik, illetve negyedik nyáron szedik, a mikor a pajorok közel a föld színéhez táplálkoznak. A többnyire laza rétegeket gereblyével felhányják s az állatot így összeszedetik. Ezen igen költséges és hónapokig tartó eljárás helyett Franciaországban legújabbán a pajorokat benzinnel irtják, a mely a szénkéneg-, bensol- és naphthalinnál hathatósbabnak bizonyult, sokkal olcsóbb is, mert négyszög méterenkint 3 gr. elegendő arra, hogy az illető területen ezt a kártékony állatot kipusztítsa. A.

Pillangó-estélyek. Az az Amerikából származó és már Európában is imitt-amott feltűnedező divat, mely szerint úgynevezett „színes“ ebédeket, róza vagy sárga teaestélyeket, zöld vagy piros vacsorákat rendeznek, az a nagy vizen túl már nem elég különös és modern. A találékony jankeehölgyek nem igen voltak zavarban arra nézve, hogy a világot általában és exclusiv ismerősköreiket különösen mivel lepjék meg, mivel ejtsék bámulataba. A pillangó, mely a múlt télen az elegáns newyorki hölgyek magas frizuráját díszítette, most a tea-asztalra szállt le. New-York, Washington, Philadelphia és Chicago fiatal hölgyei egyidőben valóságos mániával vetelkedtek abban, hogy vig kis tea-estélyeket rendezzenek, a melyekben a röpke csillogó pillangó mintegy hangadó. A virágok fölött, melyek az asztalokat és konzolokat díszítik, színpompában ragyogó lepkék lebegnek. A lámpák kedves lepke-fényellenzővel vannak ellátva, a tányérok és findzsákra pille van festve, míg a teakanna fogóján porcellánból művésziesen készült pillangó ül, mely minden perczen mintha röpködni készülne. Még a finom sütemény és jegeskréme is lepke alakjában kerül az asztalra. Legkedvesebbek azonban a pillangó-ruhába öltöztetett kis leányok,

kik mintegy kiszolgáló kis szellemek sűrűve-forogva kínálják a mindenféle nyálánkságot. Az ily pillangó-estély befejezése rendszeren egy új társasjáték, a — „pillangó-játék.“

A Trencsénmegyei Természettudományi Egyletben annak buzgó elnöke, Dr. Bráncsik Károly oly működést fejt ki, mely az entomologus figyelmét es elismerését teljes mértékben megérdemli. Tanusítja ezt az egylet évkönyvében megjelent közleményeinek egyszerű áttekintése is. Első sorban megyéjének faunáját tanulmányozta s ahhoz elég tág körben fontos adalékokat nyújtott, a mennyiben a megye Hemiptera-faunáját összeállította és több ízben kiegészítette (1. 3. 9. 13—16. Évk.), úgyszintén annak bogárfaunáját is (2. 5. 9. 13. 14.), továbbá ismerteti a trencsénmegyei Hymenopterákat (15. 16.) és Molluskákat (17. 18.), sőt némely odaváló Molluska ivarrendszerét is (13. 14.) Majd a flumei Hemipterákat (15. 16.), valamint Bosznia és Herzegovina Molluskáit vonja tanulmánya körébe (11. 12. 19. 20.), miközben csaknem minden füzetben egy-egy zoologiai kirándulásának érdekes leírását nyújtja. Utóbb mindinkább a délszak csodás állatvilága felé fordul, a mennyiben főleg a Frey hazánkflóra által gyűjtött gazdag anyag alapján a délafrikai Nossibé szigetnek (Madagaszkár közelében) faunáját ismerteti és számos új Hemipterát, Orthopterát, sőt Lepidopterát és Conchylitát is leír (13—16, 19. 20.). Úgyszintén ismerteti Mozambik szigetének és Új-Guinea Molluskáit, az előbbieket közt a Menyhart magyar missionárius s az utóbbiak közt a Fennichel által gyűjtötteket is (15—18). A legújabb kötetben (19. 20. evfolyam) újra 35 új Orthoptera-fajt ír le, részben Új-Guineából Biró Lajos gyűjtéséből, a kinek tiszteletére egy Mantis-félet *Hierodula Birói*-nak nevezett el. Az Évkönyvben, számos más érdekes és alapos közleményen kívül, megjelent még Vánglel Jenő trencsén-i lepkékről, Udránszky László Trencsénmegyei rákjairól, Bossányi József Parnassius Apollo aberratiójáról stb. Az igen sikerült ábrákkal ellátott Évkönyvet az egylet tagjai (tagsági díj 2 frt.) illetményként kapják.

A vértetűről körendeletet bocsátott ki a m. k. földművelésügyi miniszter, a melyben minden birtokosnak és mező-őrnek kötelességévé teszi, hogy az almafákat folytonosan szemmel tartsák és a vértetű jelenlétéről az előljárásnak azonnal jelentést tegyenek. A miniszter egyúttal a vértetű irtására utasítást is bocsátott ki, a mely lapunkban is megjelent (R. L. VI. 76.) Ennek kapcsán megemlítjük, hogy Jablonowski Józsefnek a „Kísérletügyi közlemények“ 6-ik füzetében foglalt e tárgyú értekezése „A vértetű életmódja és irtása“ cím alatt díszes külön lenyomatban, igen sikerült színes táblával és néhány szövegábrával megjelent. Mutatványt már közöltünk belőle.

A hernyók irtása. A kerületi előljárók felhívták a kert és szőlő tulajdonosokat, hogy a hernyófészkeket és petegyűrűket még február havában pusztítsák el. A ki nem pusztítja, ötven forint büntetést fizet.